

Uns soldats francesos

LLUÍS SERRA

Els nostres historiadors i d'una manera especial l'Enric Subiñà i amb la documentació de què disposen, ens han dat a conèixer a bastament i amb tot detall uns fets que varen passar a can Roqueta durant la guerra del Francès. Hi ha també una altra història que va passar al nostre poble durant la mateixa guerra, no tan coneguda perquè no hi ha documentació per a confirmar-la, només ha passat de boca en boca fins arribar als nostres dies. Això potser ha fet canviar una mica els detalls, les circumstàncies, potser un xic l'enclavament exacte dels fets. Me l'explicava una persona, ja fa molts anys traspasada, que la hi explicava el seu avi, a qui la hi havia explicat al seu torn el seu avi, subjecte actiu d'aquells fets. Parlo, doncs, de sis o set generacions passades. No devia pas ser un conte de la vora del foc, ja que n'he parlat amb altres persones que també m'han confirmat que els seus avis tenien coneixement d'aquells actes i senyalaven tots, amb pocs metres de distància, el lloc on van esdevenir.

Va passar tot en la carretera vella que en aquell temps menava cap a Granollers o a Dosrius, i a un centenar de metres, aproximadament, del pas de can Comalada. Aquesta carretera, o camí de carros, com el seu nom indica, passava pel marge dret de la Riera per on ara passa la carretera que ens porta a la Zona Industrial Nord o a la Deixalleria.

Heus ací que una columna de l'exercit de Napoleó es dirigia al Vallès i dos soldats varen quedar ressagats, moment que aprofita-

ren uns argentonins, patriotes guerrillers per uns o terroristes pels altres, per assaltar-los, matar-los i enterrar-los allà mateix en el mot, paraula que fem servir els del país per a designar les vores dels torrents i les rieres, i allà mateix en aquell marge que separava i separa la carretera de la llera de la Riera, encara deuen estar les restes dels seus ossos, si és que en queden, d'aquells soldats que van quedar enrere per algun motiu o altre, o senzillament eren mandrosos al caminar.

Com en un Iraq o Afganistan actuals, en el nostre país fa dos segles, les tropes ocupants no podien badar un moment i és que

el sentit de patriotisme, xenofòbia o nacionalisme, encara que sigui a vegades mal interpretat, està mol arrelat en les persones, malgrat que els nouvinguts, com era el cas d'aquells francesos, volguessin portar aires de Llibertat, Igualtat i Fraternitat, paraules que duïen brodades en els seus estendards tricolors.

D'aquesta mateixa guerra hi ha moltes persones que en saben una altra història, i sinó, pregunteu-ho al Grup de Fonts, que amb tot detall us explicaran perquè aquella mina i aquella font que és troba en la finca de can Cabot, s'anomena Font del Gavatx.